

Четвъртък, 9 септември 2010 г.

5. Приветства прилагането на съвременни методи и технологии за управление на водите в Израел и настоятелно призовава за справедливо използване на тези методи и прехвърлянето на тези технологии към всички държави в региона; призовава международната общност, включително Европейския съюз, да полагат повече усилия за осигуряване на още финансова и техническа помощ за основаващи си на сътрудничество проекти в тази област;
6. Призовава правителствата на Израел и Йордания, както и палестинската власт да работят в дух на сътрудничество, за да спасят долното течение на река Йордан, и настоятелно ги призовава да създадат, с подкрепата на Европейския съюз, комисия за басейна на река Йордан, която да бъде отворена за други държави, през чиито територии преминава реката;
7. Призовава Съвета, Комисията и държавите-членки на ЕС да насърчат и подкрепят един цялостен план за справяне с пораженията, нанесени на река Йордан и да продължат да предоставят финансова и техническа помощ с цел възстановяване на река Йордан, и по-специално долното течение на река Йордан, включително в рамките на инициативата Съюз за Средиземноморието;
8. Отново подчертава, че въпросът за управлението на водите, и особено за справедливото разпределяне на водата, което зачита потребностите на всички хора, живеещи в региона, е от първостепенно значение за трайния мир и стабилността в Близкия Изток;
9. Същевременно счита, че Плановете за действие в областта на политиката за добросъседство на Европейския съюз, сключени с Израел, Йордания и Палестинската автономна власт трябва ясно и конкретно да споменават и включват процеса на възстановяване на този регион; настоятелно приканва Комисията да инициира съвместно проучване на река Йордан;
10. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, правителствата и парламентите на държавите-членки, специалния пратеник на Четворката в Близкия изток, Кнесета и израелското правителство, парламента и правителството на Йордания, парламента и правителството на Ливан, президента на Палестинската национална власт, Палестинския законодателен съвет и парламента и правителството на Сирия.

Кения: неуспех за задържане на президента на Судан Омар ал-Башир

P7_TA(2010)0315

Резолюция на Европейския парламент от 9 септември 2010 г. относно Кения: неуспех в арестуването на президента Омар ал-Башир

(2011/С 308 Е/15)

Европейският парламент,

- като взе предвид предишните си резолюции относно кризата в Дарфур в Судан,
- като взе предвид заповедите за арест, издадени от Международния наказателен съд (МНС) срещу суданския президент Омар ал-Башир за престъпления срещу човечеството и геноцид,
- като взе предвид Резолюция 1593/2005 на Съвета за сигурност на ООН,
- като взе предвид изявленията на Върховния представител на ЕС Катрин Аштън от 22 юли 2010 г. и 20 август 2010 г., с които тя настоятелно призовава съответно Чад и Кения да сътрудничат на МНС,
- като взе предвид Решение № ICC-02/05-01/09 на съдебния състав за предварително производство на МНС от 27 август 2010 г., което информира Съвета за сигурност на ООН и Асамблеята на държавите страни по Римския статут за присъствието на Омар ал-Башир на територията на Република Кения,

Четвъртък, 9 септември 2010 г.

- като взе предвид Римския статут,
 - като взе предвид различните споразумения за партньорство, като например Споразумението от Котону между държавите от ЕС и Африка, съобразно което търговията и помощите са обвързани с условия, присъщи на принципа на правовата държава,
 - като взе предвид член 4 от Учредителния акт на Африканския съюз, който отхвърля безнаказаността,
 - като взе предвид член 122, параграф 5 от своя правилник,
- А. като има предвид, че кенийското правителство покани и приветства президента на Судан Омар ал-Башир, който участва в церемонията от 27 август 2010 г., на която беше обнародвана конституцията на Кения, знаейки, че той е привлечен под отговорност от МНС;
- Б. като има предвид, че на 4 март 2009 г. Международният наказателен съд (МНС) издаде заповед за ареста на президента ал-Башир за престъпления срещу човечеството (убийство, физическо унищожение, депортиране, изтезания и изнасилване) и военни престъпления (умишлено извършване на нападения срещу гражданското население и ограбване), както и че президентът ал-Башир е предмет на постановление от 12 юли 2010 г., което го обвинява в „геноцид чрез убиване на членове на групата, геноцид чрез причиняване на тежки телесни или душевни повреди на членове на групата и геноцид чрез умишлено налагане на групата условия на живот, целящи нейното физическо унищожаване“;
- В. като има предвид, че Кения, както и още 31 други африкански държави, са страни по Римския статут, което ги задължава да арестуват всяко лице, преследвано от МНС, и да го предадат на Съда или да му забранят достъп до своята територия,
- Г. като има предвид, че държавите, ратифицирали Конвенцията на ООН от 1948 г. срещу геноцида, са длъжни да сътрудничат на МНС, дори да не са подписали статута на МНС,
- Д. като има предвид, че Судан, държава-членка на ООН, упорито отказва да сътрудничи на МНС, като по този начин лишава от истина и справедливост милиони жертви на военни жестокости в Судан, особено в региона на Дарфур,
- Е. като има предвид, че министър-председателят на Кения призна, че поканата на президента ал-Башир е била грешка и че фактът, че кенийските органи не са го арестували, представлява сериозно нарушение на международните ангажменти на Кения не само съобразно Римския статут, но и съобразно нейното национално законодателство, включително новата ѝ конституция, която признава прякото прилагане на международното право,
- Ж. като има предвид, че Кофи Анан, бивш генерален секретар на ООН и настоящ посредник в кенийската криза, изиска от Кения да разясни своята позиция относно МНС и да потвърди ангажмента си към него,
- З. като има предвид, че Кения е поела ясен ангажмент да сътрудничи на МНС по отношение на изпълнението на такива заповеди за арест, който произтича както от Резолюция 1593 на Съвета за сигурност на ООН, в която Съветът за сигурност на ООН настоятелно приканва всички държави и съответните регионални и други международни организации да сътрудничат в пълна степен на МНС, така и от член 87 от Статута на Съда, по който Република Кения е страна,
- И. като има предвид, че президентът ал-Башир посети Чад, който също е страна по статута за учредяване на МНС, но държавата не изпълни задълженията си,
- Й. като има предвид, че откакто е подведен под отговорност суданският президент посети също така Египет, Либия, Саудитска Арабия, Еритрея, Катар, Зимбабве и Етиопия,

Четвъртък, 9 септември 2010 г.

- К. като има предвид, че през юли 2009 г. Африканският съюз всъщност заяви, че неговите държави-членки отказват да сътрудничат, съгласно член 98 от статута, и отново изрази тази позиция след повдигането на обвинение в геноцид срещу Омар ал-Башир, а след това с резолюция, приета с единодушие на 27 юли 2010 г. по време на срещата на високо равнище в Кампала, призова Съвета за сигурност на ООН да преустанови преследването срещу суданския президент в съответствие с член 16 от статута,
- Л. като изразява съжаление относно отказа на Африканския съюз да разреши създаването на служба на МНС в АС и неговата заплаха да санкционира африканските държави, които не зачитат решението на АС,
- М. като има предвид, че геноцидът, престъпленията срещу човечеството и военните престъпления не трябва да остават ненаказани и че работата по делото на президента ал-Башир е важен прецедент в борбата срещу безнаказаността на управляващите държавни ръководители,
1. Изразява съжаление относно решението на Кения да покани президента Омар ал-Башир да присъства на подписването на новата конституция, с която започва нова ера на демократично управление за страната;
 2. Призовава държавите от международната общност, включително всички африкански страни, да гарантират пълна отчетност за престъпленията, извършени в нарушение на международното право, в частност в Судан;
 3. Призовава африканските държавни и правителствени ръководители, подписали Римския статут, да спазят своите ангажименти и да сътрудничат на МНС в неговите разследвания на военни престъпления, престъпления срещу човечеството или геноцид;
 4. Подчертава, че МНС е длъжен да упражнява юрисдикцията си безпристрастно и спрямо всички, включително в западните държави, както и че зачитането на неговите решения е жизненоважно за доверието в МНС и неговите бъдещи действия;
 5. Изразява съжаление, че някои членове на Съвета за сигурност на ООН не са подписали Римския статут, учредил МНС;
 6. Изразява съжаление предвид позициите на Африканския съюз и Арабската лига за отказ да сътрудничат с МНС и призовава Върховния представител на Европейския съюз да предприеме необходимите стъпки, за да гарантира включването на този въпрос в дневния ред на следващата среща на високо равнище между АС и ЕС;
 7. Призовава Африканския съюз да преразгледа своята позиция и да се изправи срещу безнаказаността, несправедливостта, военните престъпления, престъпленията срещу човечеството и геноцида;
 8. Призовава да се сложи край на безнаказаността за всички престъпления, извършени по време на войната в Судан, и се надява, че президентът ал-Башир скоро ще бъде изправен пред МНС в Хага, където ще се възползва от права, предоставени от международното право, като част от необходимото възстановяване на справедливостта, принципа на правовата държава и уважение към жертвите на такива престъпления;
 9. Отправя искане към президента и правителството на Кения да потвърдят отново своя ангажимент и сътрудничеството си с МНС, включително по отношение на проявите на насилие след изборите през 2007 и 2008 г.;
 10. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, институциите на Африканския съюз, правителствата и парламентите на държавите-членки, Съвета за сигурност на ООН, Международния наказателен съд, правителството на Кения и всички парламенти и правителства на Междуправителствения орган за развитие (IGAD).
-